

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 5530

Doknr.
729332

Dato
29-08-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 26. juni 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 327 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 327:

"Vil ministeren redegøre for, hvorfor omgørelsesprocenten er steget fra 2021 til 2022, jf. tallene fra Danmarkskortet, samt redegøre for, hvordan ministeren konkret vil stoppe kommunernes mange fejlførelser og Ankestyrelsens manglende brug af sanktioner overfor kommunerne?"

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne understrege, at jeg ser med stor alvor på, at en så høj andel af de afgørelser, som kommunerne træffer på socialområdet, og som påklages til Ankestyrelsen, omgøres. Dette gælder uanset, at omgørelsesprocenten ikke giver det fulde billede. Omgørelsesprocenten fortæller nemlig alene noget om de afgørelser, der påklages, og omgørelsesprocenten omfatter også afgørelser, der hjemvises til fornyet behandling hos kommunen, og hvor der ikke nødvendigvis træffes en afgørelse med et andet resultat efterfølgende.

Ankestyrelsen har til spørgsmålet om, hvorfor Ankestyrelsens omgørelsesprocent er steget fra 2021 til 2022 oplyst følgende:

"Ankestyrelsen kan bekræfte, at omgørelsesprocenten er steget fra 2021 til 2022, men kan imidlertid ikke sige noget om, hvad denne udvikling i omgørelsesprocenten skyldes.

Ankestyrelsen bemærker, at omgørelsesprocenterne på de enkelte sagsområder (sagsemner) inden for danmarkskortet om socialområdet generelt både omfatter stigninger og fald i omgørelsesprocenter.

Omgørelsesprocenterne inden for dette danmarkskort er steget inden for omtrent halvdelen af sagsemnerne – 31 sagsemner ud af i alt 57 sagsemner – og omgørelsesprocenten er således faldet på 26 sagsemner ud af de 57 sagsemner inden for serviceloven.

Udviklingen inden for de sagsemner, der udgør danmarkskortene for børnehandicapområdet og voksenhandicapområdet viser – samlet for de to sagsområder – fald inden for ét sagsemne, mens der er stigninger inden for de resterende syv.

Ankestyrelsen har ikke identificeret tendenser i omgørelsesprocenter inden for de tre danmarkskort.”

Mht. spørgsmålet om Ankestyrelsens brug af sanktioner vil jeg gerne opklarende oplyse, at Ankestyrelsen ikke som klagemyndighed kan pålægge en kommune sanktioner begrundet i, at kommunen har truffet en forkert afgørelse. Ankestyrelsen har i klagesager mulighed for at stadfæste, ændre, ophæve eller hjemvise kommunens afgørelse. Herudover kan Ankestyrelsen som klagemyndighed underrette det kommunale tilsyn med anmodning om, at der rejses en tilsynssag, hvis Ankestyrelsen oplever, at kommunen f.eks. ikke følger den afgørelse, som Ankestyrelsen har truffet, eller ikke behandler en sag, som Ankestyrelsen har hjemvist. Det kommunale tilsyn, som varetages af Ankestyrelsen, har forskellige muligheder for at gennemtvinge en afgørelse truffet af Ankestyrelsen som klageinstans, hvis kommunen ikke efterlever den, herunder at pålægge tvangsbøder. Det er generelt vurderingen, at kommunerne efterlever Ankestyrelsens afgørelser.

Der er i de seneste år iværksat en lang række initiativer for at styrke retssikkerheden på det sociale område i kommunerne. Der har særligt været tale om initiativer, der skal understøtte og hjælpe kommunerne i form af f.eks. vejledningsaktiviteter fra Ankestyrelsen og længerevarende forløb med taskforce handicap. Vi har pr. 1. juli 2022 skærpet kravene til kommunalbestyrelsens behandling af danmarkskortet, således at kommunalbestyrelsen også skal drøfte, hvorvidt der er behov for at udarbejde en handlingsplan til styrkelse af den juridiske kvalitet i sagsbehandlingen.

Det er dog tydeligt for mig – og stigningen i omgørelsesprocenterne fra 2021 til 2022 viser også – at vi ikke har gjort tilstrækkeligt. Jeg har derfor bedt mit ministerium se på mulige initiativer med klare incitamentsvirkninger for kommunerne til at overholde lovgivningen.

Derudover skal vi se på, om vi kan forenkle lovgivningen, så den bliver nemmere for både borgerne og kommunerne at forstå og administrere – og dermed også sikre, at der i højere grad bliver truffet den rigtige afgørelse første gang. Et første skridt i denne retning er at se på lovgivningen vedrørende servicelovens merudgiftsydelser, som såvel borgere som kommuner oplever som vanskelige at forstå og tidskrævende at administrere.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister